DOSSIER ARTÍSTIC

TRAPELLERIA MUSICAL PER ACRÒBATA, ACTRIU I PIANISTA

d'Olivier Tallec

direcció **Neus Vila Pons**

CREACIÓ INÈDITA

És el **MEU** arbre

TRAPELLERIA MUSICAL PER ACRÒBATA, ACTRIU I PIANISTA

Equip artístic

autor/il·lustrador **Olivier Tallec**
direcció **Neus Vila Pons**
composició i direcció musical **Juan Jurado**
assessoria de moviment **Anna Rodriguez Escalé**
adaptació i col·laboració artística **Cédric Chayrouse**
disseny de llums **Sylvain Séchet**
escenografia **Ernest Altés**
regidoria so i llum **Félix Gane**

Repartiment

Interpretació **Lola Carandell Widmer, Neus Vila Pons**
pianista **Marc Serra/Alícia Daufí**

C'est MON arbre està publicat a Éditions Pastel de *l'école des loisirs*

Espectacle familiar a partir de 5 anys.

Durada: 40 minuts
4 persones de gira

L'espectacle *És el MEU arbre* gaudeix del cofinançament en convenció compartida de Teatre Interegional Occitan La Rampe.

Una producció de la Salatrac, la companyia Alçada Mínima,
la compagnie du sarment i Dau al Sec.

Fotos : © Sylvain Séchet

Presentació del projecte

En un lloc bucòlic amb colors càlids de tardor, un esquirol decideix apropiar-se d'un arbre gran i frondós. "Aquest és el MEU arbre!" diu l'esquirol. "Aquest arbre amb les seves magnífiques pinyes, és MEU, les pinyes també son MEVES, i fins i tot l'ombra que ofereix!"

Però... Què s'ha de fer per protegir-lo dels altres? L'espectacle mostrarà les temptatives absurdes i còmiques que l'esquirol durà a terme per protegir el seu territori i permetrà reflexionar sobre aquesta noció pròpia dels infants: la dificultat de compartir allò que ens pertany. L'esquirol portarà aquest sentiment de propietat fins a l'extrem, sentiment que desencadenarà en un batibull d'emocions i d'accions divertides i estranyes.

És el MEU arbre ens parla de les pors irracionals i de la desafortunada necessitat de la humanitat d'apropiar-se de tot, fins i tot dels béns comuns, amb el risc de recloure's en un mateix i quedar-se ben sol.

Un espectacle musical, que barreja teatre, circ i clown, per gaudir en família.

Declaració d'intencions

« L'èxit de l'àlbum il·lustrat resideix en una lectura a dos nivells de comprensió: l'infant hi veurà l'interès de compartir joguines; l'adult hi trobarà connotacions geopolítiques i ecològiques ».

Véronique Van der Meij Breadcrumb.fr

És el MEU arbre d'Olivier Tallec qüestiona la noció de ser i tenir, allò que ens separa i ens defineix en relació a l'altre, aquelles fronteres físiques o imaginades que l'esser humà s'entesta a construir.

Vaig triar aquest autor perquè interroga amb humor i senzillesa els actes absurds i escandalosos de l'ésser humà; les conseqüències dels seus excessos en la societat actual. Podríem dir que és una obra política portada amb molta delicadesa per l'autor; una mirada hàbil i sense judicis, un espai de llibertat que expressa i assenyala els perills que les decisions guiades per les nostres pors poden engendrar. L'esquirol dubta i es deixa envair per la por i cau en una paranoia molt fosca: la que ens impedeix, a través de la construcció d'un mur, de trobar-nos i de compartir amb l'altre, aquest desconegut de les mil cares.

Diàleg amb el circ

És el MEU arbre ens submergeix en la vida quotidiana d'un petit esquirol, àgil, amb ull agut i cautelós, i una ment excessivament temorosa. El descobrirem en els mil i un anar i venir, amunt i avall, a dins a fora, del seu preuat i meravellós arbre.

Els trets físics i la dinàmica d'aquest petit animaló s'adapten molt bé a l'art del circ: a aquests moviments precisos i repetitius, falsament improvisats, als gests pensats al límit del raonable, a les accions que produeixen i fan néixer sovint un seguit d'accidents en cadena, a quin més improbable i rocambolesc. El món del circ ens permet tots els possibles, un espai de recursos inesgotables.

A banda, l'obra ens ofereix una estructura dramatúrgica acumulativa: com més avancem en l'acció, més es multipliquen les solucions per protegir el seu arbre i dites accions acaben esdevenint extremes i impensables; fins arribar a la solució definitiva, la més surrealista de totes: construir un mur altíssim que impedirà el pas de l'altre.

Mirall de l'actualitat

Malauradament aquesta solució no sembla tan surrealista quan l'exposem en mirall amb els problemes geopolítics actuals i les eixelebrades solucions que alguns duen a terme davant els ulls astorats del món.

No es tracta aquí d'estigmatitzar el petit esquirol assenyalant-lo com el gran dolent que no vol compartir ni obrir-se als altres; sinó presentar-lo com un ésser fràgil que s'enfronta a les influències i adoctrinaments d'una societat cada cop més individualista.

L'art del circ se'ns mostra com a company d'aventura ideal per explicar aquesta història. És, de totes les arts, la més inclinada a projectar-se en la realització del gran impossible, sempre buscant allò més alt, allò més perillós, allò més virtuós. Els salts impossibles i els equilibris irrealitzables, els mil i un intents fallits i les rialles i la recerca de la lleugeresa pròpia del circ contribuiran a fer cada cop més entranyable el personatge.

Com Buster Keaton o Charles Chaplin, volem crear una sèrie de seqüències divertides que explicaran l'absurditat de les pors profundes de l'ésser humà. I com aquests mestres del riure, a poc a poc, el personatge s'adonarà pel seu compte del ridícul dels seus gests i de la incongruència dels seus actes. Aquest esquirol, egoista i en estat de paranoia, esdevindrà un ésser proper amb qui serà impossible no empatitzar: perquè l'error és humà i forma part de tot aprenentatge.

És el MEU arbre qüestiona la noció de propietat i convida l'infant (i l'adult) a anar més enllà de les fronteres generades per les nostres pors, i ofereix un horitzó obert i compartit.

Neus Vila Pons, directora

Música

Des del principi, en el meu imaginari va agafar força la idea d'una peça escènica on la música tingués un paper cabdal. I no em refereixo a la incorporació de músics en escena, ni a la presència física d'aquests en cap altre espai, sinó de la música com un element poètic i comunicatiu central. En el més clàssic dels sentits. Una obra on la proposta musical fos present i il·lustrés totes les ocurrències del nostre protagonista amb ironia, però també amb estètica. Una proposta clàssica en un moment en què, potser, aquesta elecció sigui una de les més revolucionàries. Una estructura clàssica, referenciada a l'extensa tradició del ballet que va alinear grans compositors com Claude Debussy, Ígor Stravinski, Maurice Ravel o Erik Satie, al servei de l'escena teatral, amb propostes on la música hi tenia aquest paper, un paper de mà a mà amb el moviment corporal i escènic. ***És el MEU arbre*** és, segons es miri, una nova adició a la tradició del ballet musical, aquest cop per a un sol intèrpret.

La partitura, escrita per a piano, es fonamenta en les il·lustracions musicals per als dos grans personatges de la obra: l'esquirol, que representa la humanitat, la innocència, la corruptibilitat i el dubte, i l'arbre, que simbolitza la perfecció de la natura, la saviesa i la serenor. Aquestes dues animes que s'entrellacen a través de l'espectacle, ho fan igualment a través de les notes del piano, sempre present i participant del relat que s'hi explica reforçant els missatges i els sentiments del nostre petit personatge.

Per a fer-ho, he emprat tota mena de referències i cites que, des del meu punt de vista, són d'extraordinària utilitat per a guiar a l'oient a través de la proposta dramàtica, aprofitant tota l'energia i capacitat de suggerir que la música té com cap altre llenguatge artístic. Un vals per a passar l'escombra, un tango per a parlar del medi ambient, harmonies típiques de musicals per a simbolitzar l'alegria o, fins i tot, una versió velada de l'himne d'Estats Units, formen part d'aquesta obra.

Però aquesta és, per davant de tot, una història plena de contrastos: la natura o la humanitat, l'egoisme o la germanor, la innocència o l'odi, l'alegria o la por. En conseqüència, la partitura està igualment plena d'aquests contrastos i és especialment heterodoxa a nivell estètic. S'hi poden sentir remembrances a Stravinsky, a Shostakovich, a la família Strauss i fins i tot, com deia, als musicals de Broadway.

Aquesta és, per tot, una composició musical que neix des d'una voluntat clàssica i pedagògica, des de la creença que aquesta és la millor manera de deixar la porta oberta a la creativitat i a l'experimentació en la disciplina escènica. De fet, no crec que la innovació pugui assolir-se sense una conscient i decidida referència a la tradició!

Juan Jurado, compositor

Qui és Olivier Tallec?

Olivier Tallec
autor i il·lustrador

Olivier Tallec va néixer l'any 1970 a Morlaix a la Bretanya. Després de l'Escola d'Arts Aplicades Duperré, va viatjar a Àsia, al Brasil, a Madagascar i a Xile abans de treballar com a dissenyador gràfic en publicitat. Ara comparteix el seu temps entre la il·lustració de premsa (*Libération*, *Elle*, *Les Inrockuptibles*), i l'autoria de llibres il·lustrats. Ha il·lustrat més de 50 llibres infantils. El 2014 va ser guardonat amb el Premi Landerneau Album Jeunesse. Viu a París.

Entre les seves obres trobem la col·lecció *Rita et Machin* (amb Jean-Philippe Arrou-Vignod), publicada per Gallimard Jeunesse, *Grand Loup et Petit Loup* (sèrie escrita per Nadine Brun-Cosme) publicada per Flammarion-Père Castor, la sèrie *Qui-Quoi* (amb Laurent Rivelaygue) publicat per Actes Sud Junior (sèrie produïda actualment per France Télévision), o la sèrie *Cake & Monkey* amb Drew Daywalt de l'editorial nord-americana Scholastic.

També és autor d'il·lustracions humorístiques com *Bonne journée, Bonne continuation* i *Je reviens vers vous* publicades per les edicions Rue de Sèvres.

Equip artístic

Neus Vila Pons
direcció i interpretació

Diplomada d'una llicenciatura i d'un màster en estudis teatrals a la Sorbonne Nouvelle de Paris, centra la seva recerca universitària en la noció d'actor creador.
Durant la seva formació com actriu i directora, determinades persones han marcat la seva trajectòria: Txiqui Berraondo, Marta Galán, Laurence Bourdil, Philippe Carbonneaux, Patrick Haggiag, Joel Jouanneau o Frédéric Fonteyne.
Al 2001, a França, funda la compagnie du sarment, un espai que li ha permès construir, interrogar i constituir-se artísticament. Amant de la paraula i amb ganes de qüestionar el món a través de les seves creacions, la Neus gaudeix capbussant-se en un text i deixant-se sorprendre. Al 2014 la companyia trasllada la seva seu a la Cerdanya francesa per, d'aquesta manera, poder realitzar una acció a cavall entre ambdues cultures.
Comença la posa en escena al 2003 amb dues dramatúrgies catalanes traduïdes al francès: *El color del gos quan fuig* de Beth Escudé i Gallès i *Quatre dones i el sol* de Jordi Pere Cerdà. Seguiran Bios, quelques temptatives de Emmanuel Rodrigues i Joseph Danan, *La nit dins del Bosc* de Benoit Broyart, Presonera(es), *Shhh! Tenim un pla* de Chris Haughton, *La tenda, Fantasia nocturna per a dues actrius, un músic i uns quants monstres* de Claude Ponti, i *Fedra, oratori profà per a una actriu i dues cantants líriques* d'Iannis Ritsos.
Actualment treballa en la seva nova producció de teatre familiar, *És el MEU arbre*, trapelleria musical per actriu i pianista d'Olivier Tallec i en l'escriptura i dramatúrgia del seu proper espectacle *Cumba, la que posseeix la força.*

Com actriu he treballat en *Fedra, oratori profà per a una actriu i dues cantants líriques* d'Iannis Ritsos, *Un gran dia de res* de Beatrice Allemagna, *Shhh! Tenim un pla* (2017), *L'Ocell Cerdà* espectacle tranmèdia homenatge al poeta i dramaturg català Jordi Pere Cerdà, *L'entretien* de Philippe Malone (2008) i *Le nouveau pays* d'Emmanuelle Rodrigues (2008), dirigides per Cédric Chayrouse, *Bios, quelques temptatives* d'Emmanuel Rodrigues i Joseph Danan, *La nit dins del Bosc* de Benoit Broyart (2016), *Presonera(es)* (2017) *Le nuage en pantalon* de Maïakovski (2010), dirigit per Natacha Kantor, *Le dernier jour de la creation* de Joan Casas dirigit per Aurélie Rolin (2006). *Juste la fin du monde* de Jean Luc Lagarce dirigit per Thomas Cepitelli (2005). *La chambre de l'enfant* de Josep Maria Benet i Jornet lectura dramatitzada d'Hervé Petit (2006). *Un si clair Objet* dirigit per Christelle Bécant (2005), *Phaedra-Phaedrae* dirigit per Thomas Cepitelli (2004) i *Le petit maître corrigé* de Marivaux dirigit per Sabine Gousse (2002) i *Lu blanc de lu groc* dirigit per la Marta Galan (2001).

Amb la ferma convicció que formant els altres també et formes a tu mateix, la Neus ocupa part del seu temps a la pedagogia teatral, formant actors, futurs actors, estudiants o bé aficionats en centres com: el Théâtre National de Chaillot, l'Opéra Bleu i La Villa Mais d'Ici, o bé en escoles i instituts de Cerdanya i de la Catalunya Nord, tant en francès com en català.

Juan Jurado
composició i direcció musical

Compositor, professor i director d'orquestra. La seva producció està centrada en la música vocal i coral i en la música aplicada a l'escena. Es forma al Conservatori Superior del Liceu i a la Sibelius-Akatemia (Hèlsinki, Finlàndia) amb professors com Juhani Nurovala, José Nieto i Willem Dragstra.

Les seves composicions més destacades inclouen *Seven Words* (2013), retransmesa per la Ràdio Nacional de Finlàndia, interpretada en directe pel Candomino Choir; *Comme ça / Tel quel* (2018), dirigit i creat per la coreògrafa Anna Rodríguez (de gira per França i Nova Caledònia durant l'any 2018); *Sept Anges* (2021), per a cor mixt, veu blanca solista, trio de cordes i orgue, encarregada pel Jubilate Choir d'Hèlsinki i *Hodie Nobis* (2018), encarregada en commemoració del 50è aniversari del Candomino Choir. Durant la seva carrera, ha treballat amb artistes com Anna Rodríguez, Maria Florea, Adriana Aranda, José Nieto, Alexandre Fournier, el Häämäläis-Osakunan Laulajat, el Candomino Choir o Esko Kallio. Les seves obres s'han interpretat a l'Estat Espanyol, França, Alemanya, Finlàndia i Nova Caledònia.

La seva relació amb les músiques de la veu és una constant en la seva carrera, perquè ha participat a multitud de projectes d'aquesta mena, en els àmbits nacional i internacional, ja sigui com a compositor, director, repertorista o intèrpret. "De la veu no només m'interessa la capacitat per a significar, sinó la comunicació directa que estableix amb el públic, fins i tot quan no diu res de concret", ha dit.

Ha desenvolupat una intensa activitat docent a centres com el Conservatori Professional "El Musical" de Bellaterra, l'Escola de Música Casp i, especialment, a l'Escola Superior d'Estudis Musical del Taller de Músics (Barcelona). Va ser coordinador del departament de composició entre 2018 i 2023 i va impartir-hi assignatures de composició, història de la música del segle XX i anàlisi de la música del romanticisme. Igualment, ha impartit classes magistrals a institucions internacionals com el Conservatori del Liceu (Barcelona), el Conservatoire de Musique et de Danse de la Nouvelle-Calédonie (Noumea, Pacífic Sud), el Pôle National des Arts du Cirque Nexon Limousin (França), l'Académie Fratellini (Paris) o El Conservatori Superior de Música del Principado de Asturias (Oviedo).

És fundador i fou director titular de l'Sparagaria Orquestra, una simfonieta professional amb la qual treballà, durant sis temporades, repertoris que van des de Georg Friederich Haëndel fins a Stephen Sondheim. Desenvolupa, igualment, la seva tasca com a divulgador de la música, interessat per la recerca de noves perspectives i opcions per a mantenir un contacte amb el públic fluid que estigui basat en la discursivitat de l'art. Ha col·laborat amb OndaCero Catalunya amb la seva secció *El Bisturí*, on proposa una audició alternativa aplicada a diferents estils i èpoques de la història de la música.

Anna Rodríguez Escalé
assessoria de moviment

Anna Rodríguez evoluciona entre la dansa i la teatralitat del gest, que combina amb altres disciplines escèniques, col·laborant amb actors, artistes de circ, músics i directors. Nascuda a Catalunya, a Esparreguera, l'Anna es forma a l'Institut del Teatre de Barcelona i després a Mudra, l'escola de dansa de Maurice Béjart a Brussel·les. Es trasllada a París l'any 1981, i comença a actuar en escenaris francesos i estrangers de la mà de companyies com la de Maguy Marin o la de Mathilde Monnier. Desenvolupa un treball més avantguardista al costat de Toméu Vergés amb qui col·labora durant deu anys a París.

Impulsada per la seva professió d' intèrpret, l'Anna continua la seva recerca en la implicació del moviment i la presència corporal. L'any 2000 crea «La dansa de l'actor», taller adreçat a professionals de les arts escèniques: ballarins, actors, artistes de circ, cantants i músics. L'any 2010 s'incorpora a l'Académie Fratellini on inicia una recerca de moviment de dansa amb relació a les especificitats i materials dels artistes de circ.

L'any 2017 signa la creació *Comme ça* i *Tel quel*, un díptic de circ coreogràfic, reben el suport del Cirque Process - SACD així com del Fons de Música Escènica SACD per a la creació musical del compositor català Juan Jurado. Des d'aleshores, continua les col·laboracions amb artistes de circ com Louise Faure / Cie Avis de Tempête i Tatiana-Mosio Bongonga / Cie Basinga.

Al 2022 col·labora amb la compagnie du sarment com assessora de moviment en la creació Fedra de Iannis Ritsos.

Cédric Chayrouse
adaptació i col·laboració artística

El Cédric és actor, director i administrador d'arts escèniques. Llicenciat en estudis teatrals a la Sorbonne Nouvelle-Paris, es forma com actor a *Les Ateliers du Sapajou* (França), al *Conservatori du 20ème* de Paris així com a l'*Institut del Teatre de Barcelona*, secció interpretació text, en el marc d'un intercanvi Erasmus.

D'entre les seves posades en escena destaquem *Xxt! Tenim un pla*, espectacle familiar de Chris Haughton (2016) , els espectacles poètics pluridisciplinaris *L'Ocell cerdà*, en homenatge a l'autor Jordi Pere Cerdà (2011) i *Terre sacrée* homenatge a Jean-Louis Blanchon, Cerdanya francesa, 2018. Dins el marc de la promoció d'autors catalans a França (Institut Ramon Llull), dirigeix *Soeur étrangère* de la poetessa Maria-Mercè Marçal. Al 2008 crea *Faim d'écrits pour fins de mois difficiles*, un festival de creació de peces curtes, i hi dirigeix *L'Entretien*, de Philippe Malone i Le nouveau pays, d'Emmanuelle Rodrigues.

Com actor ha treballat en *Bios (quelques tentatives)* i *La nit dins el bosc*, de Benoît Broyart dirigides per Neus Vila Pons, *Un conte mineur*, de John Dennis (premi Paris Jeunes Talents 2007), dirigit per Sidonie Han, *Viure sota vidre*, d'Edward Palmetshofer, dirigit per Sarah Bernardy, *Chien-Brosse*, de Pere Calders, dirigit per Víctor Borràs i l'òpera *Jeanne d'Arc au bûcher*, d'Arthur Honegger, amb llibret de Paul Claudel, dirigit per Àlex Ollé (La Fura dels Baus).

Des del 2003 és ajudant de direcció de les posades en escena de Neus Vila Pons.

Ernest Altés
escultor i escenògraf

Vic - Catalunya, 1956

Estudis a Escola Garbí, Escola Massana, Escola Llotja i Belles Arts d'Olot.

En actiu des de fa 40 anys, també treballa el dibuix i el gravat. Ha realitzat una trentena d'exposicions individuals a Espanya, França, Mèxic, Alemanya i Itàlia. I ha participat en un centenar d'exposicions col·lectives en els mateixos països.

Té instal·lades 30 escultures en espais públics d'Espanya, França, Andorra i Alemanya. Especialitzat en els treballs per encàrrec, tant d'escultures, com d'interiorisme i jardins. Té tres llibres-objecte, amb textos de Miquel Martí i Pol, Matsuo Basho-versions de Jordi Coca- i Eugènia Balsells.

Va realitzar l'escenografia d'*Ifigènia*, sota la direcció de Jordi Coca i darrerament la de *La tenda*, de Claude Ponti, i *Fedra, oratori profà per una actriu i dues cantants líriques* de Iannis Ritsos, ambdós dirigides per Neus Vila Pons.

Annick Weert
vestuari

Annick Weert, nascuda a Atlanta (EUA) i establerta a Bèlgica des de petita, es forma en arts com el ballet, la pintura i la moda. El 2005 es trasllada a Barcelona per estudiar Disseny de Moda a La Bau. Tot i iniciar una prometedora carrera en el món de la moda, col·laborant amb dissenyadors com Joan Miró i Josep Font, decideix orientar-se cap a la interpretació, treballant en teatre, cinema i publicitat.

L'any 2018 funda Annick Elaine Atelier, un taller dedicat a la creació artesanal de peces de vestir artesanals, des del patronatge fins a la confecció. Ha dissenyat vestuari per a obres de teatre com *Karaoke* (Teatre del Límit), *La Tente* de Claude Ponti i *Fedra* de Yannis Ritsos, així com per a diversos curtmetratges i produccions audiovisuals.

Sylvain Séchet
disseny de llums

Després d'una formació a la imatge, el Sylvain compagina el seu temps entre el cinema i el teatre, entre la direcció de fotografia i el disseny de llums per l'espectacle.

Al teatre, signa el disseny de les llums de vàries peces: amb la compagnie du sarment *Quatre dones i el sol*, *Bios, quelques tentatives*, *La Tenda* i *Fedra* dirigides per Neus Vila Pons. Amb el col·lectiu Label Brut, el tríptic infantil de Laurent Fraunié: *Moooooooonstres*, *à2pas2laporte* i *iciou(pas)là* i properament *Baül de joguines*. Amb la compagnie Ultreia signa *Miracle en Alabama*, *Trust* i *187,75Hz* dirigides per Lorelyne Foti.
Al cinema, signa la direcció de foto dels documentals *Le cas Hamlet de David Daurier*, *Seiji Ozawa, Retour au Japon* d'Olivier Simonnet i *Une nuit au Louvre : Léonard de Vinci* de P-H Martin.

A cavall entre el cinema i el teatre, treballa com a càmera i com a director de foto, per òperes, concerts, ballets i obres de teatre: les òperes del *cycle Licht de Stockhausen* de Le Balcon filmades per David Daurier, les posades en escena de Benjamin Lazar : *Pelléas et Mélisande* , *Traviata, vous méritez un avenir meilleur* i *Actéon*, i recentment les captacions de dansa *Mitten* d'Anne-Teresa de Keersmaeker i *La Passion selon St Jean* de Sacha Waltz totes elles realitzades per Corentin Leconte.

Darrerament col·labora amb Julien Condemine per filmar *Atys* d'Angelin Preljocaj ou *Le ciel de Nantes* de Christophe Honoré.

Lola Carandell Widmer
interpretació

Nascuda a Barcelona el 1998, s'especialitza en acrodança, després d'haver seguit una formació durant quatre anys a l'escola de circ Rogelio Rivel de la mateixa ciutat. Va ser allà on va començar la seva recerca sobre el moviment derivat de la hibridació entre l'acrobàcia i la dansa. Des de llavors, continua la seva recerca i també s'interessa pel teatre gestual, el clown, especialment amb Clémence Caillouel, així com pel cant i el treball vocal amb Pia Nielsen.

Al 2021 participa com acròbata en l'espectacle de circ *Gender* al Mercat de les Flors.

Una trobada amb l'escriptor i dramaturg Albert Mestres la portarà a interessar-se pel teatre de text, la poesia visual i el teatre pluridisciplinari. Al 2020 participa a la creació d'*Amor Pur*, espectacle dirigit per Albert Mestres, produït i presentat a l'escenari Joan Brossa, Centre de les Arts Lliures. Al 2021 integra la companyia de teatre La Decimonònica dirigida per l'autor, on participarà en diferents espectacles de poesia visual i en les creacions *Poder voler sortir* (2022) i *Orígens* (2021).

La seva darrera creació, *Caída libre para personas con vértigo*, és un duet d'acrobàcia i teatre creat i interpretat per Amalia Hidalgo i ella mateixa, amb la complicitat de *Los Informalls* i Gina Vila Bruch a la mirada externa, que va ser presentat el passat mes de setembre 2024 al teatre Dau al Sec de Barcelona.

Amant també de les arts plàstiques i el disseny, la Lola dedica part del seu temps a la il·lustració, al disseny gràfic i al tatuatge.

Marc Serra
pianista

Marc Serra és un pianista nascut a Barcelona que combina la seva carrera com a solista amb una intensa activitat dins del món del lied. Descrit com un músic que "sembla tenir una relació primària, respectuosa i íntima amb la música, com si l'entengués des del còrtex i li insuflés vida" (Diari *Núvol*), ha estat elogiat per la seva atenció absoluta al timbre i la seva sensibilitat per evocar matisos sonors, com apunta la *Revista Musical Catalana*, que el qualifica de "subtil, dolç i tendre".

Marc va debutar com a solista als 16 anys a l'Auditori Palau de Congressos de Girona, interpretant amb l'Orquestra del Conservatori Isaac Albéniz sota la batuta de Lluís Caballeria. Al llarg de la seva carrera, ha estat guardonat en nombrosos concursos nacionals i internacionals. El 2017 va debutar al Palau de la Música dins del marc "El Primer Palau" i ha realitzat concerts per Espanya i Suïssa en sales destacades com L'Auditori de Barcelona i la Grosser Saal de la Hochschule für Musik Basel, així com en festivals com Nits de Clàssica i Jalgi! Voz Festival de Vitòria.

Com a pianista de lied, ha tingut l'oportunitat de debutar en festivals de renom, com la Schubertíada de Vilabertran, l'Oxford Lieder Festival i el LIFE Victoria de Barcelona, tocant en sales com l'Auditori de Barcelona i el Palau de la Música.

Els seus estudis de piano els va realitzar a Barcelona amb Maria Jesús Crespo i a Basilea amb Claudio Martínez Mehner. A més, ha aprofundit en el món del lied amb Francisco Poyato i Anton Kernjak, rebent consell de mestres com Luiz de Moura Castro, Ferenc Rados, Hartmut Höll i Wolfram Rieger.

El Marc ha estat becat per la Fundació Güell (2015) i la Fundació Victòria de los Ángeles, amb qui ha col·laborat en la gravació del CD *Pau i Victòria*. En els últims anys, ha estat pianista col·laborador del Màster de Lied Victòria de los Ángeles a l'ESMuC i actualment exerceix com a correpetidor de cant al Conservatori de Badalona.

El gener de 2025 debuta al Carnegie Hall de Nova York dins del programa SongStudio de Renée Fleming.

Espectacles compagnie du sarment

Des de la seva creació el 2001, la compagnie du sarment té la voluntat de ser una plataforma d'intercanvi, un espai de treball i reflexió sobre la creació escènica. Un lloc on directors, autors, actors, músics, escenògrafs i videastes poden qüestionar-se i parlar del món a través de les seves creacions.
Connectada des dels seus inicis als Pirineus Orientals, amb tres espectacles inspirats en l'obra del poeta català Jordi Pere Cerdà – *Quatre dones i el sol*, *L'Ocell cerdà* i *Prisonera(s)* – la companyia s'hi estableix definitivament el 2013, amb la voluntat d'arrelar el seu treball i la seva proposta artística en el territori. Des de llavors, ha enfortit el vincle entre les cultures francesa i catalana, oferint els seus espectacles en ambdues llengües i desenvolupant projectes artístics en escoles i instituts del departament.

2025-2026

És el MEU arbre [C'est MON arbre], d'Olivier Tallec
Espectacle familiar a partir de 4 anys
Direcció Neus Vila Pons

Cumba, la que té la força [Cumba, celle qui a la force]
a partir de 10 ans
Text i direcció Neus Vila Pons

2022

Fedra [Phèdre], de Iannis Ritsos
a partir d'11 anys
Direcció Neus Vila Pons

2019-2023

La tenda [La tente], de Claude Ponti
tots els públics> a partir de 6 anys i famílies
Direcció Neus Vila Pons

2018-2023

Un grand dia de res [Un grand jour de rien], de Beatrice Alemagna.
tots els públics> a partir de 6 anys i famílies
Adaptació i direcció Cédric Chayrouse

2016-2017

Xxt! Tenim un pla [Chut ! On a un plan], Chris Haughton
tots els públics> a partir de 2 anys i famílies
Adaptació i direcció Cédric Chayrouse

2016-2017

Presonera-es [Prisonnière-s]
Espectacle pluridisciplinar
a partir de 13 anys
Adaptació i direcció Neus Vila Pons, a partir de l'obra de Jordi Pere Cerdà

2013-2016

La nit dins el bosc [La nuit dans la forêt], de Benoît Broyart
Espectacle infantil a partir de 4 anys
Adaptació i direcció Neus Vila Pons

2011-2016

L'Ocell cerdà
Espectacle poètic bilingue
a partir d'11 anys
Direcció Cédric Chayrouse
a partir de l'obra de Jordi Pere Cerdà

2009-2010

Le nuage en pantalons
de Vladimir Maïakovski
Espectacle pluridisciplinar a partir de 13 anys
Direcció Natacha Kantor

2008

Bios (quelques tentatives)
Text Joseph Danan i Emmanuelle Rodrigues
Direcció Neus Vila Pons

Taller ***Le songe d'une nuit d'été***
de William Shakespeare
Direcció Anne Gerschel i Neus Vila Pons

Soeur étrangère
de Maria Merçè Marçal
Direcció Cédric Chayrouse

2007-2008

Faim d'écrits, cicle de petits formats
i performances a l'Opera Bleu (Aubervilliers): Court bouillon aux p'tits légumes

L'Entretien de Philippe Malone
Direcció Cédric Chayrouse (Paris)

Les Répétitions
Cicle d'assajos oberts al públic

Taller ***Dans l'intimité*** de Tennessee Williams
Direcció Anne Gerschel i Neus Vila Pons

2006-2010

Le dernier jour de la création
de Joan Casas
Direcció Aurélie Rolin i Anne Gerschel

2005-2007

Cicle ***Carnet de théâtre***: La notion de Direcció / Les politiques de la scène

Cicle ***Lectures sans frontières***
Posada en escena de 2 textes francòfons mairie du 20e, Paris
John et Joe d'Agota Kristof (públic juvenil)
Direcció Neus Vila Pons
Les Mains Bleues de Larry Tremblay
Direcció Aurélie Rolin

2004-2007

Quatre dones i el sol [Quatre femmes de le soleil], de Jordi Pere Cerdà
Direcció de Neus Vila Pons

2003-2004

Entre chien et loup de Beth Escudé
Direcció Neus Vila Pons

2001-2003

Le Petit-maître corrigé de Marivaux
Direcció Sabine Gousse

CONTACTE PRODUCCIÓ I DIFUSIÓ

Cédric Chayrouse (+33) **6 83 56 78 65**
compagniedusarment@gmail.com

AMB EL SUPORT DE :

LA RÉGION OCCITANIE / PYRÉNÉES - MÉDITERRANÉE • LE CONSEIL DÉPARTEMENTAL DES PYRÉNÉES-ORIENTALES
TIO, TEATRE INTEREGIONAL OCCITAN LA RAMPE • OCCITANIE EN SCÈNE
LIGUE DE L'ENSEIGNEMENT DES PYRÉNÉES-ORIENTALES • AJUNTAMENT D'ALÉNYA

UNA PRODUCCIÓ DE

salatrac.

compagnie du sarment

DAU al Sec
ARTS ESCÈNIQUES